

NORSK ODD-FELLOW BLAD

Trykt som manuskript og kun for ordensmedlemmer.

Nr. 9 — 11. årgang

Utgitt av Den uavh. Norske Storloge I.O.O.F.
Ekspedisjonens adresse er Kristian August gt. 6

1ste september 1933

Utgis med et 8-sidig nummer den første i hver måned. Abonnementprisen er kr. 4,00 pr. år. Annoncepriser efter avtale. — Såvel annonser som artikler og notiser må innsendes innen den 15de i hver måned.

Eftertrykk av nærværende blads artikler uten Storlogens godkjennelse forbudt for andre enn den officielle Odd-Fellowpresse.

DEN UAVHÆNGIGE NORSKE STORLOGE
AV
ODD-FELLOW-ORDENEN (I. O. O. F.)
STOR-SIREN

Til de v. loger og Rebekka-loger i Norge!

I henhold til proklamasjon fra Den Suveræne Stor-Loges chef henstiller jeg

Stor-Sire Gustav Eriksen

til de i den norske jurisdiksjon arbeidende loger og Rebekka-loger, hvor døden har berøvet oss medlemmer, å avholde sørgeloge til minne om de bortgangne og til erindring om de brorskapsforpliktelse, som vi i overensstemmelse med vår lære har like overfor såvel de døde som de levende.

Jeg bestemmer at sørgelogen skal avholdes engang i løpet av oktober måned.

Hvor der er flere loger på étt sted, henstiller jeg at sørgelogen holdes i fellesskap.

Oslo 19. august 1933.

Med broderlig hilsen i V. K. S.

Gustav Eriksen,
Stor-Sire.

Joh. Middelthon,
Stor-Sekreter.

DEN UAVHÆNGIGE NORSKE STORLOGE
AV
ODD-FELLOW-ORDENEN (I. O. O. F.)
STOR-SIREN

Til Rebekka-logene i Norge!

Da Rebekka-institusjonen blev opprettet 20. september 1851 og Den Suveræne Stor-Loge har besluttet at dagen skal festligholdes med passende ceremonier, påbyr jeg

Stor-Sire Gustav Eriksen

at samtlige Rebekkaloger under Den uavhengige norske Stor-Loges jurisdiksjon skal feire

Rebekka-institusjonens 82 års dag

ved den 20. september 1933 eller nærliggende dag enten å avholde festloge eller foreta annen passende foranstaltning,

hvorved takksigelse bringes den allmechtige Gud for all hans nåde og velsignelse mot Rebekka-logene og hvert enkelt av disses medlemmer.

Oslo 19. august 1933.

Med br. hilsen i V. K. S.

Gustav Eriksen,
Stor-Sire.

Joh. Middelthon,
Stor-Sekreter.

DET NORSKE REBEKKARÅD

Det bringes herved til samtlige logers kunnskap at den 9de Rebekka-loge i Norge institueres i Oslo søndag den 17. september d. å. kl. 19 under navn av «Caritas».

Signe Mohn,
Rådsresident.

Dagmar Halvorsen,
Rådssekretær.

Den suverdne Stor-Sire br. W. F. Jacksons hilsen

fremført i Oslo den 22. august 1933

under logene *Norvegias, Eidsvolds og St. Hallvards festmøte.*
(På norsk ved br. S. B. Pettersen.)

Til mine brødre på den annen side havet!

Det materielle liv om oss er i virkeligheten det samme som for århundreder siden. Forretningslivet av idag skiller sig dog i så måte fra det det var i vår barndom. Den åndelige verden har alltid strebet efter å finne den sanne Gud og fatte forbindelsen mellem den himmelske far og menneskene på jorden. De broderlige forbund er blitt meget utviklet og forbedret i de siste 50 år. I denne periode av vår menneskelige tilværelse forsøker vi å forstå hinannen bedre, hjelpe våre medmennesker og gjøre livet her skjønnere og bedre. Ja, i de broderlige forbund bekjenner vi læren om å hjelpe hinannen, og vår lære og våre handlinger skulde ikke stå i strid med hinannen.

Den gamle verden og den nye verden, eders her i Europa

og min i Nord-Amerika, i U. S. A., skulde være besatt av de samme opriktige hensikter i denne broderlige sammenslutning og lede og føre oss hvor og når vi levendegjør broderforbundets påbud. Himlen over eder, solen som skinner her, regnet som faller over mark og eng, er den samme som i mitt land. Vår himmelske Far er den samme her som hos mine, hans vilje og ønske for eder er også den samme for mig og mine landsmenn over i Vesten.

Jeg kom til den store by Quebec fra mitt hjem tvers over Statene, gjennom Canadas provinser, og da jeg gikk opover landgangen og fant mitt rum ombord i «Empress of Britain» og stevnet mot havet, da gikk det op for mig at jeg skulde ha det lykkelige privilegium å besøke og rådslå med mine brødre i Europa, som alle er hengivne medlemmer av vårt store brorskap. Her er jeg i eders herlige by omgitt av brødre, virkelige venner, selv om jeg personlig ikke kjenner dere. Jeg kommer som en utsending fra Den suverene Storloge i vennskapets navn, og jeg håper at alle mine ord og handlinger skal vise eder og alle de jeg møter, at jeg er hellig overbevist om at hvad verden just nu trenger er nettop et dypt og opriktig vennskap mellom menn.

Det er nok så at jeg dessverre ikke er istand til å uttrykke mig slik som det vilde være lettest for eder. Jeg taler ikke deres sprog, men vennskapet bygger bro fra mann til mann, ja fra land til land ved sitt eget universelle sprog. Et håndtrykk, et smil, et blikk formår å overføre de opriktige og vennlige følelser til dem vi møter. Dette vennskap læres på samme måte i denne deres by som i min. Dets fundamentale tanker prediket her er nøiaktig de samme som vi søker å gjøre kjent til menn og kvinner i vårt land i vest. Dets hensikter og forhåpninger iblandt Europas folk er nettop hvad vi føler hjemme.

Jeg hilser eder i vennskapets navn fra verden der vest. Jeg bringer eder fra millioner av medlemmer utover den nord-amerikanske jurisdiksjon den hjerteligste og vennligste hilsen med alle gode ønsker.

*

Endog for hundreder av år siden satt en gammel konge i sitt palats. Saul var syk på sjel og kropp. Onde tanker formørket ham, og han kalte sin sønn til sig for å finne trøst. Den unge mann talte om en gutt som bodde ute blandt fjellene og spilte vidunderlig på harpe. Han fikk kongen til å sende bud på harpespilleren, som kom og med sine toner mildnet og hjalp den syke konge. Han lot gutten komme hen til sig og velsignet ham. Og senere blev denne gutt satt som hærens øverste feltherre, som førte Sauls tropper seierrik mot fienden og reddet landet. Folket jublet og gav David æren, og da den gamle konge forstod at David vilde bli hans eftermann på tronen blev han vred og forsøkte å drepe ham. Men den edle Jonathan, kongesønnen, holdt fast ved David, forblev hans venn og beskyttet ham for fare.

Disse to unge menn blev store venner; men i den tid i det land var vennskapets idé ikke trengt igjennem og ut til folket.

I det samme land var der også en stor by med store murer omkring, så kongen og folket satt trygt og beskyttet mot fiendtlige angrep. Den hellige historie forteller oss om denne stad, dens templer og konger i lengst forsvunne tider. Folket levde der i sine hjem og gikk ut og inn.

På den annen kant av landet lå en annen by. Og en dag drog en mann fra Jerusalem og op til Jerico. Han blev overfalt av røvere, plyndret og forslått og døende. Den første som så ham gikk forbi, da han ikke var av samme tro. Så kom en annen som så ham, han gikk også forbi, da han var av en annen stamme. Endelig frem mot aftenen kom en tredje forbi, han så ham, og da han hadde såvel en annen tro og var av en annen stamme gikk han videre. Men straks vendte han om, da det gikk op for ham at her var et menneske i nød, som han kunde hjelpe. Han løftet ham op på sitt asen, bragte ham i hus hvor den sårede blev pleiet til han blev frisk.

Millioner av mennesker ligger idag likeledes ved veikanten, syke og såret på sjelen og i behov for mat, ly og pleie. Vil ditt vennskap, din gode følelse, hjelpe disse trengende? Verden idag trenger vennskap mer enn nogensinne, og åndelige verdier må få en større vurdering enn penger. Makt og gull må finne en annen plass i menneskenes og nasjonenes liv og streben. Konferansene i London og Genève vilde lykkes i fullt mål hvis en vennligere og mere forståelsesfull ånd hadde hersket blandt dem som handler og taler i disse store møter.

Der fortelles at hyrdene gikk en natt på Judea bakker og vokter sine får, da de så en stor stjerne stige frem på himlen og stanse over en liten by. De vise menn hadde likeledes iaktatt denne stjerne, og sammen med hyrdene gikk de til Betlehem, hvor et stort kor av engler med skjønn sang hilste Fredsfyrstens komme. En linje av denne sang er bevart ned gjennom tidene og lyder den dag idag til dig og mig, således:

Fred på jorden, og blandt menneskene Guds velbehag.

Det barn som da blev født forkynte siden den lære som har gitt mange av oss styrke til å utføre vennskapets handlinger. Han lærte oss at vi skulde elske hverandre, hjelpe vår neste, de som er trengende. Og i mer enn 2000 år har vennskapets idé søkt en plass i menneskenes hjerter. «Odd-Fellowship», Odd-Fellows utover den ganske jord har forsøkt å holde dette levende i verden.

Frimodige menn og kvinner, våre brødre og søstre, har bragt dette vennskapets bud til konger og keisere med anmodning om at frihet og fred må bli gitt folket. Vi har bragt budskapet til de rikets hjem og bedt om gull for å mildne nøden i verden. Vi har bedt om øket utdannelse og hjelp til barna. Mine gode brødre, millioner av våre medlemmer har bragt klær, mat og hjelp til de fattige.

Vennskap, en vennlig følelse, har gjort alt dette, og Odd-Fellows og Rebekkahs, såvel i mitt land som i eders, har gjort meget for å spre vennskapets evangelium ut over verden.

Likesom en sønn vil gjengjelde hvad han skylder sin far, således bringer jeg til eder idag det vennskap som reiste fra Jerusalem til Jeriko, lenger syd og vest over kontinentet og over havet til fjerne Vesten. Jeg bringer det tilbake til eder slik som jeg aldri tidligere har formådd. Jeg ønsker å være venn, å tale som venn til venner og bidra mitt til å utstrekke vennskapet til den ganske jord.

Vil enhver av eder bringe dette vennskap til sin nabo, er I villige til å utbre det til hvert hjem i eders land? Vil I slutte eder til de millioner av andre i deres anstrengelser for å bringe vårt forbunds fundamentale idé ut til all verdens folk? Odd-Fellowship i mitt land og i deres land er det samme. Kjærlighet og sannhet er evige verdier og må styre og lede eder på samme måte som de styrker mig. Vennskap er menneskekarakterens fineste trekk, og jeg bringer det på nytt til eder her idag, og håper at det må varme hele eders folks hjerter.

Millioner ber om brød og et sted for å sove. Der er menn og kvinner i nærheten av mitt hjem, og sikkerlig også nogen i dette land, som trenger hjelp og alt det vennskap en verden kan gi. Den materielle verden er som Gud har skapt den, og den levende menneskehet er som hans vilje tillater den å være. Mine gode brødre, vilde det ikke være vidunderlig om det vennskap vi bekjenner, en dag kunde komme til alle land, bevege alle hjerter og hjelpe alle mennesker?

Guld og sølv kunde gi enhver hvad de trenger som ber om hjelp, og kunde i mange måter gjøre jorden bedre. Hvis vårt brorskap kunde formå de mektige pengemenn til å slutte sig til vår orden, lære dem vennskapets store lære og få dem til å yde av sine millioner for å hjelpe de omkring oss, så tror jeg vi kunde bringe en ende på verdens nød og elendighet. En storby på denne side av havet øder hvert år til fornøielser nok til å gi føde og klær til enhver her i Europa som trenger dette.

Vi i Amerika forbruker i luksus langt mer enn hvad der

er nødvendig for å råde bot på all elendighet. Vilde det ikke være strålende om vår vennskastanke kunde få beveget disse millioner til å hjelpe alle de ulykkelige omkring oss?

Jeg ber eder igjen: Vil enhver av eder bidra til at dette vennskap kommer til din nabos hus, vil I forsøke å gjøre det mere levende i eders land, og vil I håpe med oss at det vil bre sig over jorden til folkenes velsignelse?

Ikke en enkelt mann kan føre dette til alle land, ikke en enkelt loge kan føre dette inn i hvert hjem, og ikke nogen jurisdiksjon kan gjøre det til en levende kraft utover verden, men våre millioner av medlemmer, når enhver gjør sin del, kan føre dette vennskapets evangelium utover verden.

I de følgende linjer har jeg gitt uttrykk for din og min plikt mot våre brødre og alle mennesker, hvorhen vi går:

Der spørres ei om hvor min vugge stod,
ei bonede saler, ei hytte lav.

Om min barndom fløt hen på solgyllen flod
eller hyllet i nødens og sorgens krav.

Men *hun* om jeg levet som ærlig mann,
og for min frihet alene jeg svare kan.

Brødre, jeg sier, rett frem som jeg er: «*Det er det som teller.*»

Der spørres ei om hvor lenge jeg blev
i en verden av sorg, synd og nød.

Om døden som ung mig fra livet rev
eller årene mange mig livet bød.

Men *hun* om jeg gjorde hvad evnet jeg fikk
å mildne en smerte, å tenne et blikk

av håp i de bristende øine. «*Det er det som som teller.*»

De gamle brødre.

Av bladets juni-nummer ser jeg at «Ragnvald Mørejarl» arbeider med spørsmålet om hvad man skal gjøre med de gamle brødre som av økonomiske grunner går over til passive. «Himingen» hadde spørsmålet oppe før siste Storloge, og jeg husker at vi i min loge drøftet saken uten at vi dengang fant nogen løsning.

Jeg har siden ofte tenkt på saken, den vil utvilsomt før eller senere bli aktuell for de fleste loger. Det er jo bittert å måtte overføre til passiv en bror som kanskje har stått som aktiv i over 20 år, fordi han ikke synes han har råd til å betale kontingenten når han går av på pensjon, og jeg har ofte måttet tenke på hvad en tysk bror engang fortalte mig:

I hans loge betalte brødrene en høi kontingent de første år, men efterhvert som broren blev enlre sank kontingenten. Det dreide sig ganske visst om helt anderledes høie kontingenter enn vi i Norge regner med, men det resonnement som lå til grunn var, at når man blir gammel har man mindre å avse enn når man er ung.

Gad vite om vi ikke kunde løse floken ved at dert blev gitt de gamle brødre anledning til å stå som aktive brødre mot at de betaler de direkte utgifter deres medlemsskap påfører deres loge, d. v. s. bladkontingenten og bidragene til begravelsekassen. Forutsetningen måtte være at vedkommende brors inntekter var blitt redusert p. g. a. hans alder og at han hadde vært aktivt medlem av logen i lang tid, f. eks. i 20 eller 25 år. Logen måtte i så fall fritas for procentage av disse penger. Settes aldersgrensen for medlemsskap til minst 20 år, skulde vi neppe risikere at bestemmelsen vilde innebære for store konsekvenser, og vi opnår å gi de gamle et synlig bevis på den takknemlighet vi føler over å ha gamle, interesserte brødre i logen.

Jeg ser at «Ragnvald Mørejarl» har saken under behandling i en komité, og håper denne vil overveie dette forslag.

Med broderlig hilsen i V., K. og S.

L. Daa Caspersen,
loge nr. 1 «Norvegia».

Vårt eget felt.

Kjære Oslobroder!

Jeg har med megen interesse lest hvad De skriver i siste nr. av «Odd-Fellow Bladet» under titelen «Vårt eget felt», og er helt enig: «Vi optar nye brødre som får stifte bekjentskap med vårt herlige ritual og som uvilkårlig ser sig om efter noget å ta fatt på.» Her, kjære Oslobroder, peker De på et ømt punkt, som jeg mener logene bør vise den største oppmerksomhet. Når en fremmed blir optatt i en Odd-Fellow-loge, bør han fra første dag få det inntrykk at logen har bruk for hans arbeidskraft. Han bør helst samme aften han blir optatt interesseres for logens sociale arbeide. Her ligger en stor oppgave for kandidatens fadder og logens brødre for øvrig.

Videre skriver De: «Vi vet at Odd-Fellows skal bety besynderlige fyrer. Hvis vi kunde finne et originalt 2ten grads arbeide vilde våre omgivelser forstå at vi er besynderlige fyrer i god betydning.» I dette kan jeg ikke være helt enig med Dem. Vi vil at Odd-Fellows skal bety gode fyrer, og vårt mål er vel også ute i livet å arbeide i Odd-Fellow-broderskapets ånd.

Så skriver De videre: «Vi vilde muligens ha lettere for å få nye brødre som kom til oss for å være med å gjøre godt; som det er nu, er det en meget utbredt mening blandt utenforstående at vi er et gjensidig understøttelsesselskap, og den tro må bekjempes.» Det er nu engang så, at også vi Odd-Fellows trenget mat og drikke og klær for å leve, og jeg synes ikke vi er dårlige Odd-Fellows om vi i vår kamp for det daglige brød mest mulig støtter hverandre heri. Det må da ligge klart i dagen, at en økonomisk velstillet bror både kan og vil ofre mer for sine ulykkelige stillede medmennesker enn en bror hvis økonomiske stilling er dårlig.

I loge «Norvegia» holdt br. Folkestad for et par år siden en tale for å få brødrene interessert i arbeidet for gamle og fattige og ensomme menn. Jeg hehøver ikke skrive mere om dette, alle brødre forstår hvad det vil si å bli gammel og fattig og ensom. Der finnes ikke et større sosialt arbeide enn arbeidet for dem. Kunde ikke f. eks. br. Folkestad sette sig i spissen for denne vår nye sociale oppgave?

Arthur Løken.

Br. W. F. Jacksons besøk.

Den suveræne Storloges chef, br. *W. F. Jackson*, kom til Bergen med «Venus» søndag aften den 20. august. Han blev møtt på kaien av en rekke medlemmer av logen og Rebekkalogen i Bergen. Efter en kjøretur i Bergen og omegn med soupé på Fløifjellets restaurant blev der i ordenslokalene holdt en fellesloge av loge nr. 4 «De syv Fjelde» og Rebekkaloge nr. 5 «De syv Stjerner».

Til Oslo kom den amerikanske Stor-Sire mandag aften, og blev mottatt av den norske Stor-Sire og de øvrige Storlogens valgbedsmenn som er bosatt i Oslo. Tirsdag holdtes der en konferanse, hvori samtlige valgbedsmenn deltok, idet dep. Stor-Sire br. Haaland for anledningen var kommet fra Stavanger. Tirsdag aften holdt de 3 loger fellesmøte under ledelse av loge nr. 1 «Norvegia» O.M. br. S. B. Pettersen, hvorunder foretokes innvielse av loge «St. Hallvard»s kandidat. I Ex.M.-stolen fungerte «St. Hallvard»s O.M., br. Raknes. Blandt de ca 85 tilstedeværende var også den svensk-amerikanske Sp.Dep. Stor-Sire Johnson og en norsk-amerikansk br. Franzen.

O.M. br. Pettersen holdt på engelsk en meget vel turnert tale for br. Jackson. Dennes hilsen, som finnes gjengitt annetsteds i bladet, blev fremført på norsk av br. Pettersen. Efter møtet samledes man til souper på «Dronningen».

Onsdag formiddag besøkte br. Stor-Sire Jackson Odd-Fellows nybygg som imponerte og gledet ham meget, og hvis

<p>Tricotage for Damer, Herrer og Barn</p> <p>Kristiania Tricotage & Garnforretning Torvgt. 10 (Gyda Poulsen) Telef. 27212 OSLO</p>	<p style="text-align: center;">EYVIND KULSRUD BLIKKENSLAGER TELEF. 20120</p>	
<p>Howlids Ustyrforretning A/S Edv. Stormsgt. 1, hj. Pilestrædet Telefoner: 22687 - 16098</p>	<p>S. B. Pettersen A/s Universitetsgaten 18 Telefon 16102 - 15561</p> <p style="text-align: right;">ALT ELEKTRISK</p>	
<p>Manufaktur, Gardiner. Lave priser.</p> <p>Howlids Sengestyr A/s Telefon 16052</p>	<p>Guldsmed Østby Storgaten 14 - Oslo Presanger i GULD - SØLV - PLET Forlovelsesringe</p>	
<p> Aktekapital - kroner 12 millioner - fuldt indbetalt Reservefond kr. 6 millioner. Ekstra brandskadefond kr. 5 millioner HØVEDAGENT FOR NORGE. ARTH. SVENSOEN. KARL JOHANSGT. 6. OSLO</p> <p>Agenter ansættes overalt hvor selskapet ikke tidligere er representert</p>	<p style="text-align: center;"><i>Fresko</i></p> <p>Damesko - Herresko</p>	
<p>KAY ESRØD DAME-FRISØR</p> <p style="text-align: center;"></p> <p>Stortingsgt. 4 Telef. 21137</p>	<p>Martin J. Bugge Farvehandel</p> <p>Telefon 1442 Bergen</p>	<p>RESTAURANT „CORDIAL“ INNEH.: CARL JØRGENSEN</p> <p>TELEFON 14771 STORGT. 45 OSLO</p>
<p>OVERRETSSAKFØRER NILS A. ELLEFSEN M. N. S. TELEFON 1885 FREDRIKSTAD</p>	<p>Overrettsakfører Lars Rødne Stavanger Telefon 2455</p>	<p>Silkestoffer - ren natursilke - i sort og alle farver. Skønne kvaliteter. Meget rimelige priser. Prøver sendes utenbys.</p> <p style="text-align: center;"></p> <p>Willa Masling, Harbitz gate 5 c. Telef. 44268 Forretningstid 11-6.</p>
<p>HØIESTERETSADVOKAT HARALD ØSTRENG</p> <p>TELEFONER: Incasso 11809 Personlig 10485 OSLO</p>	<p>HØIESTERETSADVOKAT JOH. MIDDELTHON</p> <p>KARL JOHANS GATE 41 TELEFON 13527 OSLO</p>	<p>Overrettsakfører Otto Winter-Hjelm Porsgrunn - Brevik</p> <p>Utfører opdrag paa hele Telemark fylke</p>

betydning har erklært ikke kunde vurderes høit nok. Efter frokost på Frognerseteren deltok br. Jackson og frue, der er Rebekka-søster, i et fellesmøte av de to Rebekka-loger «Sc.ta Sunniva» og «Urania», med innvielse av 4 kandidater. Da disse 4 også er kjødelige søstre og deres foreldre begge i mange år har tilhørt Odd-Fellow-ordenen, måtte det vel sies å være en begivenhet som hører til de sjeldne. Til denne begivenhet var selvfølgelig Rebekka-søstrene møtt fulltallig frem, så logesalen var nærmest å betegne som overfylt. Som O.M. fungerte str. Rådspresident Signe Mohn og som Ex.M. fungerte str. Rådssekretær Dagmar Halvorsen. Efter at C.M. hadde ført de høiverdige gjester inn og ærestegnet gitt, ønsket str. Rådspresidenten på engelsk i varme ord den amerikanske Grand-Sire og frue hjertelig velkommen til den arbeidende Rebekka-loge. Str. Rådspresidenten gav derefter en redegjørelse over Rebekka-logenes arbeide i Norge, deres gradpasseringer og betydningen av disse i motsetning til de amerikanske Rebekka-loger. Forklaringen herav lå i at Norge og Danmark hadde fått tillatelse til å utvikle Rebekka-ritualet fra 1. grad, vårt nuværende, dengang vi stod under den danske Storloge. Til slutt gav str. Rådspresidenten for de amerikanske gjester en orientering av aftenens innvielse. Efterat den høitidelige og stemningsfulle innvielse var foretatt, hilste den amerikanske Grand-Sire på de nyinnvidde kandidater, hvorefter han i begeistrede ord gav Rebekka-logene sin hilsen og varmeste takk.

Efter møtet var der nede i selskapslokalene dekket et festlig bord, hvorom man samledes og hadde en i alle deler stemningsfull og strålende festaften. Her takket atter str. Rådspresident S. Mohn den amerikanske Grand-Sire for hans tilstedeværelse og uttrykte gleden over at vi alle hadde fått lov til å lære den øverste leder av Odd-Fellow-ordenen å kjenne. Den hv. br. Stor-Sire Gustav Eriksen holdt derefter en tale til de nyinnvidde kandidater og takket deres foreldre, br. og str. Ritter, for den store interesse de hadde vist ordnenen gjennom alle år. — Str. Ruud holdt tale for den amerikanske Grand-Sires frue, og Grand-Sire Jackson og frue takket begge i begeistrede taler for opholdet og den hjertelige mottagelse de her hadde fått.

Selskapelig samvær.

Under titelen «Dansk Selskabelighed og dansk Veltalenhed» har dansk «Odd-Fellow-Bladet» en artikkel, hvorav vi gjengir nedenstående. Foranledningen er et intervju med formannen i foreningen «Dansk Arbejde», og der siktes som det vil forstås kun til danske forhold. Imidlertid er det et spørsmål om den ikke i like høi grad — for ikke å si mere — har adresse også til oss norske i almindelighet og til oss norske Odd-Fellows i særdeleshed.

Danmark er jo fellesspisningenes forjettede land. Vi benytter enhver anledning til festlig komsammen, og det er meget almindelig at man sitter tre à fire timer ved bordet spisende, syngende og talende under en stadig tettere sky av tobakkkrøk og matdunster, som til sist kveler den oprinnelige feststemning, og som regel ender måltidet i et larmende kaos.

Særlig er det galt med talerne og især med de såkalte «situasjonstalere», som uten egentlig å ha noget på hjerte allikevel legger beslag på forsamlingens oppmerksomhet for å innkassere det lettvinne bifall. — En festmiddag, sier formannen, bør aller høist vare *to timer*, og de taler som skal holdes, bør i forveien være avtalt og bør ikke holdes før steken er spist. — De virkelige gode taleres tall er jo her til lands meget ringe. De bør derfor utsøkes med den største iherdighet, således at det virkelig blir en nydelse å høre. Alle andre taler bør absolutt avverges.

De fleste vil sikkert gi «Dansk Arbejde»s formann rett i

disse betraktninger. Av alle hevdvunne taler turde «talen for damene» være den verste, hvad enten den hører til den såkalte «gemytlige slags» med hentydninger til Adam og Eva eller til den poetiske genre som hever sig himmelhøit på en forlorn poesis vinger. Det er sikkert ofte pinlig for damene å ta mot denne hyldest.

Dermed være det ikke sagt at der ikke kan holdes en god tale for damene, men den er likeså sjelden som en hvit trost. Burde man ikke avskaffe talen for damene og innskrenke sig til kort og godt å si: For kvinnen! eller: For damene!?

Og så er det sangene, leilighetssangene! — En leilighets-sang kan være uttrykk for en tidsstemning, som slår an strenger hos et helt folk, som tilfellet var med Fabers «Den danske landsoldat» og med ingeniørkaptein Rouget de l'Isle's Marseillaisen, hvilke sanger begge er blitt de respektive nasjoners folkesanger. I almindelighet når leilighetssangene hverken så høit eller så høi en levetid. De er døgnfluer som kun har øieblikket og nu'et som levetid; men den betydning har de, at de kan bidra til å forhøie samværets glede. Men så må man også forlange at de innholdsmessig bæres oppe av en idé, og at de ikke forsynder sig mot de simpleste sproglige og metriske regler. Noget mere kritikk overfor leilighetssanger vilde sikkert være på sin plass.

Dansk selskabelighet trenger sikkert til å bli kultivert. Med hensyn til den materielle føde står vi på et høidepunkt, men det samme kan avgjort ikke sies om den åndelige som serveres ved våre festmiddager. — Et vellykket forsøk på å innføre en reform blev, som vi tidligere har omtalt, gjort ved sist avholdte ordensfest i Aarhus, hvor hver taler i forveien hadde fått tildelt et emne i relasjon til anledningen å tale over; og det viste sig da også at talerne hadde gjort et forarbeide så der blev noget å høre som var verd å lytte efter.

Man kan naturligvis føle en viss medlidenhet med dem som gjerne vil holde tale, men avskjæres derfra. Måskje kan de finne nogen trøst i det likeså gamle som sanne ord: Ingen tilfredsstillelse er så stor som den som fødes ved bevisstheten om alle de overflødigheter man ikke fikk sagt!

Er talene for damene slemme, så er «lakeringene», de gjen-sidige lovtaler, hvor der roses og takkes, takkes og roses, om mulig ennu verre, både for dem som lakeres og for dem som nødtvungent overværer den høitidelige prosess.

Om en berømt dansk videnskapsmann fortelles, at da han ved en fest var gjenstand for en sådan lovtale, under hele talen satt med bøiet hode og bestandig halv høit gjentok det samme ord, et meget bredt, folkelig ord som begynner med r—. Da sidemannen forbauset spurte: «Hvorfor sier professoren dog hele tiden det ord?», så videnskapsmannen op, og med et lunt glimt i øiet svarte han: «Det er motgift, kjære, motgift!» — Mon ikke også de fleste kan bli enige om at lakeringene bør innskrenkes til det minst mulige?

Når der holdes en fest for en sak, en institusjon eller en person, så er festtalens hovedtema dermed gitt: det er saken, institusjonen og vedkommende person, d. v. s. hans gjerning og dens formål og resultater der skal tales om; og det er egentlig ikke så lite av en krenkelse hvis der senere blir talt om mange andre saker, institusjoner eller personer, ti hver av disse siste taler forringer jo betydningen av den eller det, for hvem festen holdes, så man til sist må få det inntrykk at saken eller personen kun er en anledning til festen og ikke mere.

Den kjente vending: Ordet fritt! er signalet for alle situasjonstalere. Så løses tungebåndene og samtidig bindes i regelen tankene. Det er kun meget få som av en foreliggende situasjon kan inspireres til å holde en virkelig god tale.

Kun den som virkelig har noget på hjerte, og som i forveien nøie har tenkt over hvordan han vil si det, og derefter har skrevet det ned og lært det aldeles bombesikkert utenad, kan holde en god tale. — Den gudbenådede taler, dikteren Bjørnstjerne Bjørnson, gjennomarbeidet sine taler på det grun-

digste både innholdsmessig, sproglig og dramatisk, og derfor virket de med inspirasjonens slagkraft, og hvad Bjørnson måtte gjøre, det må alle som vil tale også gjøre.

Vi har her talt om de store festligheter, de store markerende begivenheter, som også har bud utadtil. — Ved snevrere familiefestligheter, kameratslig samvær, kan fordingene vel stemmes noget ned og ordet være fritt. Dansk gemytlighet har jo intet sidestykke i verden, undtagen måskje i Finland, som dikteren **Juhane Aho** betegner som «festtalernes og skåltalernes forjettede land». Ved sådanne leiligheter tar vi det ikke så nøie med hvad der sies, bare der sies noget, ti det er ikke talen det kommer an på, men den leilighet som den gir til å tømme skålen.

Til ordenskultur hører også samværskultur, som bl. a. ytrer sig i dyp respekt for ordet, i inderlig glede ved å høre en virkelig god tale, og i at festen slutter likeså stilfullt og festlig som den begynte. Her er det dirigentens store og vanskelige oppgave å slutte festen med de rette ord og i det psykologisk rette øieblikk.

På to timer, sier Dansk Arbejdes formann, kan man både få tid til å spise sin mat i ro og fred og så bakefter høre 3 à 4 taler og synge et par sanger. Så kan den rette feststemning holdes på det samme nivå fra begynnelsen til avslutningen.

Stor-Sire br. Jacksons tale i Reb.logene «St. Sunniva» og «Urania» 23. august 1933.

(Stenografert og oversatt av str. *Harriet Ruud.*)

Jeg skulde ønske jeg kunde uttrykke mig på deres eget lands sprog, men jeg håper at likesom jeg selv ikke forstår deres sprog, allikevel føler det som blir sagt, at de vil forstå mine fattige ord og føle hvor takknemlig jeg er over den mottagelse dere har gitt mig.

Jeg synes det er vidunderlig å tenke på, at den tanke som Thomas Wildey satte ut i livet, har funnet vei gjennom hele mitt eget land fra nord til syd, fra øst til vest, over havet og helt til Norge.

Søster Rådsresident har gitt mig et innblikk i hvordan de norske Rebekka-søstre lever og arbeider i sine loger. Og når jeg så kommer hit til dere i aften finner jeg den fineste kjede, en vidunderlig kjede, i det store: Vennskap, Kjærlighet og Sannhet.

Dere har gitt min hustru og mig en mottagelse som har gitt oss en inderlig følelse av at vi er en av dere. Jeg er glad over at denne kjede er i verden, og jeg håper at denne kjede må bli den beste av alle kjeder.

Jeg takker dere alle sammen på det hjerteligste, av hele mitt hjerte, for den velkomst dere har gitt mig. Og jeg bringer dere alle sammen en hjertelig og kjærlig hilsen fra alle Rebekkalogere i hele Amerika.

Søster Rådsresident og søstre, jeg vil aldri glemme de dager jeg har tilbragt her, og når jeg den 18. september møter på Odd-Fellows verdensmøte, skal jeg overbringe deres hjertelige hilsener til de tilstedeværende representanter for Rebekkalogene.

Jeg takker Dem!

Den nye Rebekkaloge

institueres som annetsteds i bladet offisielt meddelt i Oslo søndag 17. september kl. 19. Logen blir en datterloge av Rebekkaloge nr. 2 «Urania», idet 35 av dennes medlemmer går over i den nye loge. Charteransøkere er str. ne Anna Oulie-Hansen, Ancher Engelhardtsen, Marta Jansen, Olga Riiser og Gusta Ritter. Søndag aften foretas alene instituering og valg av embedsmenn. Mandag aften kl. 19 blir de nye medlemmer optatt i den nye loge. Dennes navn blir «Caritas» og dens motto «Mot lyset».

Br. *F. A. von Schønenberg*, loge nr. 1 «Norvegia», f. 8. juni 1864, optatt 6. mai 1910, død 3. august 1933.

Br. *Trygve Finseth*, loge nr. 13 «Malm», født 5. juni 1893, optatt 14. juni 1921, død 14. august 1933.

Br. *L. M. Heie*, loge nr. 9 «Ekestubben», født 16. september 1882, optatt 8. april 1919, død 19. august 1933.

Br. *L. Goldfarb*, loge nr. 4 «De syv Fjelde», født 17. juli 1878, optatt 23. januar 1918, død 22. august 1933.

Vi lyser fred over deres minne.

Erindringsliste for september.

17. september fyller str. *Ragna Hansson*, Rebekkaloge nr. 1 «Scta Sunniva», 50 år.

Møter i september måned.

Loge nr. 1 „**Norvegia**“ 1159119¹/₂ 0 instr. 1159819¹/₂ ≡ 11591519¹/₂ — + 1 11592219¹/₂ 0 + 1 11592919¹/₂ 0 klba.
 Loge nr. 2 „**Eidsvold**“ 1159619¹/₂ 0. 11591619¹/₂ 0 + 1 11592019¹/₂ 0 klba. 11592719¹/₂ ≡ + 1
 Loge nr. 3 „**Eystein**“ 1159119¹/₂ ≡ 1159819¹/₂ 0 11591519¹/₂ 0 + 1 11592219¹/₂ = + 1 11592919¹/₂ 0
 Loge nr. 4 „**De syv Fjelde**“ 11596 ≡ 115913 — + 1 115920 ≡ 115927 ≡ + 1
 Loge nr. 10 „**St. Hallvard**“ 11591119¹/₂ ≡ 20 — + 3 11591819¹/₂ ≡ 20 0 + 1 11592519¹/₂ ≡ 20 0 + 1
 Loge nr. 15 „**Kongshaug**“ 115947¹/₂ 1159187¹/₂
 Loge nr. 17 „**Dag**“ 11591319¹/₂ ≡ 20¹/₂ 0 + 2 11592719¹/₂ ≡ 20¹/₂ — + 4
 Reb.loge nr. 1 „**Scta Sunniva**“ 11591419¹/₂ — + 1 11592819¹/₂
 Reb.loge nr. 8 „**Midnatsol**“ 1159520 ≡ 11591920 = + 1

O. HESTNESS - Bergen

Agentur:

Rør, sanitær, elektr. & tekn. artikler etc., samt råvarer til parapyindustrien.

Telefon 1365 — 3250 — 3562

Telegr.: «Umbrella»

Codes: Bentley's second Rudolf Mosse

DRONNINGEN RESTAURANT

ANBEFALES BRR.

CARL JØRGENSEN

Leverandører til Odd-Fellow's nybygg.

Elektricitetsfirmaet

Sönnichsen & Co.

Installerer alt elektrisk.

Thiis & Co. A/s

BYGNINGSARTIKELFORRETNING

Vis a vis Vestbanen

Oslo

▲ Alt til nybygg
og innredning
CENTRALBORD 25877

INGENIØR

F. SELMER A/S

ENTREPRENØRFORRETNING

OSLO

OVNE, KOMFYRER

i godt utvalg fra Kværner, Hamar, Aadalsbruk, Jøtul samt Hovind Jernstøperi. Gamle ovner tas i bytte, opsætning besørges. Brukte ovner, komfyrer stadig paa lager.

S. O. HAUGE

Storgaten 51, Oslo

Telefon 12511 - Privat 80961

Ovne, komfyrer i enhver stand, samt zink og metal kjøpes.

TANNLÆGE

A. TH. SKOVSGAARD

TORDENSKJOLDSGT. 1 - TLF. 12981

Gjør Deres indkjøp av kranser og blomster hos os.

L A F L E U R

B L O M S T E R F O R R E T N I N G

INDEHAVER: FRU DAGMAR HALVORSEN

ØVRE SLOTSGT. 7, (INDG. PRINSENSGT.)

Telefon 22072

Privat 63420

Tannlæge

Martin Heilbrunn

9-4

Aftentimer kan bestilles.

Telefon 16451

Kristian 4des gt. 1 II
Ret over Bristol

Ønsker De noget rigtig solid og varmt for vinteren saa se hvad vi kan tilby

Dem i strikkede norske ullvarer gensere - jumpers - barnedresser - vatter - luer etc. etc

NORSK ULL

Katalog sendes gratis.

STAVANGER

M. GLOTT - CIGARETSPECIALIST.

M. GLOTT CIGARETSPECIALIST

Norsk Kremations Forening

Medlemskontingent kr. 5,- en gang for alle.

AKERSGATEN 61 II

TELEFON 13147

Kremasjonsforeningens BEGRAVELSESBYRÅ

Bestyres av Fru OLGA JOHNSON

Kremasjoner - Jordbegravelser - Urner

AKERGATEN 61 II TELEFON 10221 PRIVAT 46188

ROSENKRANTZGT. 2 OSLO TELEFONER: 11989 - 14827.

Klicheer TIL ALLE SLAGS TRYKSAKER